

N:o 60.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 23 april 1908.
— — — — Andra Kammaren den 23 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition, angående anordnande af en särskild för fiskare afsedd försäkring mot skada till följd af olycksfall dels ock en med föranledande af propositionen väckt motion.

(Sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 4.)

Till Konungen.

Genom proposition, n:o 47, af den 14 februari 1908 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för nämnda dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att från och med år 1909 må genom statens försorg anordnas en särskild för fiskare afsedd försäkring mot skada till följd af olycksfall enligt hufvudsakligen följande grunder:

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 30 Häft. (N:o 60.)

Enhvar svensk undersåte, som har sitt hemvist i Sverige och idkar fiske såsom yrke eller eljest för sin utkomst, äger, vare sig han arbetar för egen eller annans räkning, att genom försäkring i riksförsäkringsanstalten bereda sig ersättning enligt de i 4 § af lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901 stadgade grunder, men med den utsträckning, att ersättning vid dödsfall, då den afidne icke efterlämnat änka eller minderårigt barn, utgår till den afidnes föräldrar och syskon under femton år, såvidt den afidne under lifstiden försörjt sina omförmälda efterlevande eller till deras försörjning bidragit. Ersättning utgår i sådant fall i form af kapitalutbetalning med 400 kronor till fader eller moder, eller, om bägge lefva, till dem gemensamt samt med 200 kronor till minderårigt syskon eller, om de äro flera, till dem gemensamt; dock att, om den försäkrades båda föräldrar före honom afidit, ersättningen till syskon utgår med 400 kronor.

Ersättning i anledning af denna särskilda försäkring utgår för skada till följd af olycksfall, som härflyter från utöfningen af fiskeyrket eller som uppstår vid försök att rädda människolif ur sjönöd eller vid användning af fiskebåt, utan att fiske därvid bedrifves, för så vidt båten icke användes vid fraktfart, som ej har samband med fiskerinäringen. Ersättning utgår dock ej i något fall för skada, som den skadade uppsåtligen eller genom grof vårdslöshet själf ådragit sig, eller som uppsåtligen förorsakats af tredje man, där denne icke haft ledning af eller uppsikt öfver arbetet, ej heller för skada, som drabbat den försäkrade vid fiske med utländsk båt eller utländskt fartyg.

Försäkring medgifves icke för kortare tid än ett år, och utgör den årliga försäkringsafgiften fem kronor 50 öre.

Skulle berörda från de försäkrade utgående afgift befinnas otillräcklig för bestridande af de ersättningar, som i anledning af fiskarförsäkringen komma att utgå, fyller bristen af statsmedel; och utbetalas, sedan försäkringens årsräkenskaper afslutats samt försäkringens skulder därvid beräknats, till förvaltningen af försäkringens medel efter rekvisition det statsbidrag, som erfordras till skuldernas täckande.

Den försäkrade är berättigad att mot årlig tilläggsafgift, som af riksförsäkringsanstalten bestämmes, genom försäkring i riksförsäkringsanstalten betinga sig, utöfver den här ofvan stadgade ersättning, sjukhjälp eller lifränta på sätt i 23 § i förenämnda lag sägs.

Fiskare, som på sätt förut nämnts genom försäkring i riksförsäkringsanstalten beredt sig ersättning enligt ofvan stadgade grunder för skada till

följd af olycksfall i arbete, må ock, med de inskränknings beträffande vissa olycksfall och på de villkor i öfrigt, som af riksförsäkringsanstalten kunna bestämmas, i anstalten erhålla försäkring enligt samma grunder jämväl mot olycksfall, som inträffa utom arbetet.

De förvaltningskostnader, som af ifrågasatt försäkring föranledas, bestridas af statsmedel.

I öfrigt gälla i afseende å denna försäkring i tillämpliga delar bestämmelserna i lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901.

Under förutsättning af bifall till hvad sålunda föreslagits har Eders Kungl. Maj:t vidare föreslagit Riksdagen

att till bestridande af statens bidrag till fiskares försäkring från arbetarförsäkringsfondens intressemedel anvisa ett förslagsanslag af 27,500 kronor att tills vidare från och med år 1909 årligen utgå;

att till gäldande af kostnaderna för den utvidgning af riksförsäkringsanstaltens verksamhet, som blir en följd af den nu ifrågasatta försäkringen, likaledes från arbetarförsäkringsfondens intressemedel anvisa från och med år 1909 ett årligt förslagsanslag af 7,100 kronor, däraf förslagsvis 2,500 kronor till ortsbud; samt

att medgifva, att de ökade kostnader, som kunna uppkomma för postsparbanken för dess bestyr med förevarande försäkring, må utgå af det utaf Riksdagen från ofvanberörda intressemedel till postsparbanken förslagsvis redan anvisade anslag.

Hvad af Eders Kungl. Maj:t sålunda föreslagits, har af Riksdagen bifallits, utom därutinnan att Riksdagen, i öfverensstämmelse med förslag af enskilda motionärer i anledning af propositionen framstälts, ansett, att vid rätten till ersättning icke bör fästas det villkoret, att den skadade icke genom grof vårdslöshet själf vållat skadan.

I öfrigt har Eders Kungl. Maj:ts framställning icke gifvit anledning till några andra erinringar från Riksdagens sida än i fråga om den ökning af riksförsäkringsanstaltens årliga förvaltningskostnader med 7,100 kronor, som den föreslagna olycksfallsförsäkringen för fiskare enligt Eders Kungl. Maj:ts beräkning skulle komma att medföra.

Riksförsäkringsanstalten, på hvars kalkyler Eders Kungl. Maj:ts beräkning i denna del är byggd, uppgifver, att, därest omkring 5,000 fiskare under första tiden anmälde sig till försäkring, utgifterna till extra biträden inom riksförsäkringsanstalten syntes kunna beräknas till omkring 3,000 kronor årligen samt att utgifterna för skrifmaterialier och dylikt icke borde

öfverstiga 1,000 kronor. De båda sistnämnda talen hafva visserligen synts Riksdagen påfallande höga i förhållande till den jämförelsevis ringa skala, i hvilken försäkringen i början beräknas komma att bedrifvas. Då Riksdagen emellertid icke är i tillfälle att föreslå andra belopp i dessas ställe och det af Eders Kungl. Maj:t äskade totalbeloppet 7,100 kronor för förvaltningskostnader är af förslagsanslags natur, har Riksdagen ansett sig jämväl i denna del kunna bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Riksdagen får alltså tillkännagifva, att Riksdagen medgifvit, att från och med år 1909 må genom statens försorg anordnas en särskild för fiskare afsedd försäkring mot skada till följd af olycksfall enligt hufvudsakligen följande grunder:

Enhvar svensk undersåte, som har sitt hemvist i Sverige och idkar fiske såsom yrke eller eljest för sin utkomst, äger, vare sig han arbetar för egen eller annans räkning, att genom försäkring i riksförsäkringsanstalten bereda sig ersättning enligt de i 4 § af lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901 stadgade grunder, men med den utsträckning att ersättning vid dödsfall, då den afidne icke efterlämnat änka eller minderårigt barn, utgår till den afidnes föräldrar och syskon under 15 år, såvidt den afidne under lifstiden försörjt sina omförmälda efterlevande eller till deras försörjning bidragit. Ersättning utgår i sådant fall i form af kapitalutbetalning med 400 kronor till fader eller moder eller, om bägge lefva, till dem gemensamt samt med 200 kronor till minderårigt syskon eller, om de äro flera, till dem gemensamt; dock att, om den försäkrades båda föräldrar före honom affidit, ersättningen till syskon utgår med 400 kronor.

Ersättning i anledning af denna särskilda försäkring utgår för skada till följd af olycksfall, som härflyter från utöfningen af fiskeyrket eller som uppstår vid försök att rädda människolif ur sjönöd eller vid användning af fiskebåt, utan att fiske därvid bedrifves, för så vidt båten icke användes vid fraktfart, som ej har samband med fiskerinäringen. Ersättning utgår dock ej i något fall för skada, som den skadade uppsåtligen själf ådragit sig, eller som uppsåtligen förorsakats af tredje man, där denne icke haft ledning af eller uppsikt öfver arbetet, ej heller för skada, som drabbat den försäkrade vid fiske med utländsk båt eller utländskt fartyg.

Försäkring medgifves icke för kortare tid än ett år och utgör den årliga försäkringsavgiften fem kronor 50 öre.

Skulle berörda från de försäkrade utgående afgift befinnas otillräcklig för bestridande af de ersättningar, som i anledning af fiskarförsäkringen

komma att utgå, fyller bristen af statsmedel; och utbetalas, sedan försäkringens årsräkenskaper afslutats samt försäkringens skulder därvid beräknats, till förvaltningen för försäkringens medel efter rekvisition det statsbidrag, som erfordras till skuldernas täckande.

Den försäkrade är berättigad att mot årlig tilläggsafgift, som af riksförsäkringsanstalten bestämmes, genom försäkring i riksförsäkringsanstalten betinga sig, utöfver den här ofvan stadgade ersättning, sjukhjälp eller lifränta på sätt i 23 § i förenämnda lag sägs.

Fiskare, som, på sätt förut nämnts, genom försäkring i riksförsäkringsanstalten beredt sig ersättning enligt ofvan stadgade grunder för skada till följd af olycksfall i arbete, må ock, med de inskränkningar beträffande vissa olycksfall och på de villkor i öfrigt, som af riksförsäkringsanstalten kunna bestämmas, i anstalten erhålla försäkring enligt samma grunder jämväl mot olycksfall, som inträffa utom arbetet.

De förvaltningskostnader, som af ifrågavarande försäkring föranledas, bestridas af statsmedel.

I öfrigt gälla i afseende å denna försäkring i tillämpliga delar bestämmelserna i lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901.

I sammanhang härmed har Riksdagen anvisat

dels till bestridande af statens bidrag till fiskares försäkring från arbetareförsäkringsfondens intressemedel ett förslagsanslag af 27,500 kronor att tills vidare från och med år 1909 årligen utgå;

dels ock till gäldande af kostnaderna för den utvidgning af riksförsäkringsanstaltens verksamhet, som blir en följd af försäringen, likaledes från arbetareförsäkringsfondens intressemedel från och med år 1909 ett årligt förslagsanslag af 7,100 kronor, däraf förslagsvis 2,500 kronor till ordsombud;

hvarjämte Riksdagen medgifvit, att de ökade kostnader, som kunna uppkomma för postsparbanken för dess bestyr med förevarande försäkring, må utgå af det utaf Riksdagen från ofvanberörda intressemedel till postsparbanken förslagsvis redan anvisade anslag.

Stockholm den 23 april 1908.

Med undersätlig vördnad.